

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/36/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112011202
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3112011202.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Michala Eliáša v trestnej veci proti obžalovanému Y. C., nar. XX.XX.XXXX v W., okres W., trvale bytom C. XXX, okres T. X., naposledy bytom vo Q. W., P. O., D. place XX, E. P v konaní proti ušlému, pre trestný čin prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písm. a) Tr. zákona a iné, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín v neprospech obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 23. marca 2021 pod sp. zn. 1T/109/2012, na verejnom zasadnutí konanom dňa 25. októbra 2022 v Trenčíne jednomyseľne takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 odsek 1 písm. d), odsek 3 Tr. poriadku z r u š u j e s a v napadnutom rozsudku okresného súdu celý výrok o treste.

II. Na podklade § 322 odsek 3 Tr. poriadku s a obžalovanému Y. C., nar. XX.XX.XXXX v W., okres W., t. č. na neznámom mieste

u k l a d á

podľa § 364 odsek 1 Tr. zákona s prihliadnutím na § 36 písm. l), § 37 písm. h), písm. m) Tr. zákona, za použitia § 38 odsek 2, odsek 4 a odsek 8 Tr. zákona a § 41 odsek 1 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 49 odsek 1 písm. a) a § 50 odsek 1 Tr. zákona s a obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienčne o d k l a d á na skúšobnú dobu 30 (tridsať) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 23. marca 2021 bol obžalovaný Y. C., nar. XX.XX.XXXX, na podklade obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín zo dňa 13. júla 2012, doručenej okresnému súdu dňa 17. júla 2012 pod č. k. 1Pv 248/11-20, v konaní proti ušlému, uznaný vinným zo spáchania trestného činu prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písm. a) Tr. zákona v jednočinnom súbehu s trestným činom prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 07.10.2010 v čase asi o 13.00 hod. v Trenčíne na autobusovej stanici spolu s doposiaľ nezistenou osobou fyzicky napadol poškodeného Q. M., ktorého potom, ako mu na jeho žiadosť ponúkol jednu cigaretu, rukou zovretou v päšť niekoľkokrát udral do tváre, v dôsledku čoho padol na zem, kde ho kopal do hlavy, čím mu spôsobil zlomeninu jarmového oblúka vľavo, zlomeninu nosa a tržnú ranu

o dĺžke 6 cm nad pravým obočím, ktorého zranenia ho na pohybe, na starostlivosti o rodinu, osobnej hygiene obmedzovali v bežnom spôsobe života po dobu 10 -14 dní.

Výrokom o treste okresným súdom bolo rozhodnuté nasledovne :

Podľa § 364 odsek 1 Tr. zákona, § 38 odsek 2 Tr. zákona, s prihliadnutím na § 36 písmeno l), písmeno n) Tr. zákona, § 37 písmeno h), písmeno m) Tr. zákona a za aplikácie § 44 Trestného zákona súd u obžalovaného upustil od uloženia úhrnného súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona, a to podľa zásad uvedených v § 41 odsek 1 Trestného zákona, pretože pokladal súhrnný trest odňatia slobody 1 (jeden) rok nepodmienečne, so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, uložený obžalovanému rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3To 163/2012 zo dňa 17.09.2013, na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočný.

V adhéznom konaní, t. j. v konaní o náhrade škody okresný súd rozhodol ďalším výrokom tak, že podľa § 288 odsek 1 Tr. poriadku odkázal poškodeného Q. M., narodeného XX. Y. XXXX, bytom T. X. XXX, okres Trenčín s uplatneným nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti citovanému rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní prokurátor odvolanie v neprospech obžalovaného proti výroku o treste, ktoré písomne odôvodnil tak, že závery okresného súdu o použití a aplikácii § 44 Tr. zákona nepovažuje za správne a zákonné. Z ním citovaného ustanovenia § 42 odsek 1 Tr. zákona jednoznačne vyplýva, že súhrnný trest je možné uložiť iba v prípade spáchania viacerých trestných činov, z ktorých sa všetky stali skôr, než bol za ktorýkoľvek z nich vyhlásený odsudzujúci rozsudok. Odsudzujúcim rozsudkom súdu prvého stupňa za iný trestný čin sa pritom v ustanovení § 42 odsek 1 Tr. zákona rozumie prvý odsudzujúci rozsudok o inom trestnom čine. Ak bol však páchatelovi uložený súhrnný trest a neskôr bol ďalším rozsudkom uznaný za vinného z trestného činu spáchaného po vyhlásení prvého rozsudku a pred vyhlásením rozsudku, ktorým mu bol uložený súhrnný trest, v prípade posledného odsúdenia, nejde o súbeh trestných činov, ktorý je nevyhnutným predpokladom uloženia súhrnného trestu, ale ide o recidívu a v takomto prípade je potrebné uložiť samostatný trest. Táto situácia nastala aj prejednávacom prípade, preto okresný súd mal obžalovanému Y. C. uložiť samostatný trest a nie upúšťať od uloženia súhrnného trestu. Trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava 2, sp. zn. 4T/104/2009, právoplatný dňa 11.11.2009 bol obžalovaný uznaný za vinného zo spáchania prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 odsek 1, odsek 2 písm. c) Tr. zákona a bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu na 1 rok a 2 mesiace. Toto rozhodnutie bolo vo vzťahu k trestu zrušené z dôvodu ukladania súhrnného trestu zrušené trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava 2, sp. zn. 2T/69/2010 zo dňa 20.09.2010, právoplatnosť dňa 07.10.2010 a napokon obe tieto predchádzajúce rozhodnutia v časti výrokoch o treste boli opätovne z dôvodu ukladania súhrnného trestu zrušené rozsudkom Okresného súdu Bratislava 4, sp. zn. 2T/197/2010 zo dňa 23.03.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava zo dňa 19.09.2013, sp. zn. 3To/163/2012. Obžalovaný Y. C. prejednávany skutok spáchal dňa 07.10.2010, teda po vyhlásení prvého odsudzujúceho rozhodnutia - trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava 2, sp. zn. 4T/104/2009 zo dňa 19.08.2009, právoplatný dňom 11.09.2009 a pred vyhlásením rozsudku Okresného súdu Bratislava 4, sp. zn. 2T/197/2010 a preto u obžalovaného už nemôže ísť o súbeh trestných činov, ale už o recidívu, s nevyhnutnosťou uloženia samostatného trestu. Výrok o treste v napadnutom rozsudku okresného súdu preto nie je v súlade s ustanovením § 44 Tr. zákona, ktorý okresný súd aplikoval. Okresným súdom prezentovaný argument, že obžalovaný sa v ostatných desiatich rokoch na území Slovenskej republiky už nedopustil žiadnej trestnej činnosti, je výrazom len toho, že obžalovaný minimálne po túto dobu sa na území Slovenskej republiky nenachádzal, ale sa zdržiaval vo Veľkej Británii, kde bol v roku 2014 riešený pre trestné činy krádeže a pre trestné činy na úseku dopravy, za čo mu bola uložená pokuta -200,- L. Zmena miesta pobytu obžalovaného teda efektívne neprispela k účinnej stabilizácii jeho správania smerom k rešpektovaniu a dodržiavaniu spoločensky chránených hodnôt a záujmov. Rovnako je potrebné poukázať, že v zmysle § 42 odsek 3 Tr. zákona nemá toto rozhodnutie cudzieho súdu žiadny vplyv na ukladanie súhrnného trestu. Prokurátor preto navrhol, aby odvolací Krajský súd v Trenčíne zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu podľa § 321 odsek 1 písm. d) Tr. poriadku v časti výroku o treste a následne aby sám na podklade § 322 odsek 3 Tr. poriadku rozhodol a a uložil obžalovanému Y. C. primeraný spravodlivý a zákonný trest.

Ustanovený obhajca obžalovaného odvolanie v prospech obžalovaného nepodal a ani do konania verejného zasadnutia odvolacieho súdu sa k písomnému odôvodneniu odvolania prokurátora písomne nevyjadril.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu v rámci konečného návrhu uviedol, že sa stotožnil s podaným odvolaním podriadeného prokurátora a navrhol, aby odvolací súd rozhodol spôsobom uvedeným v písomnom odôvodnení ich odvolania.

Poškodený Q. M., prítomný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu v rámci konečného návrhu uviedol, že nechápe, prečo sa vo veci tak dlho koná a že utrpel zranenia a doposiaľ mu nebolo nič vyplatené nič za bolestné. Je toho názoru, že obžalovaný by mal byť potrestaný a stotožnil sa preto s konečným návrhom prokurátora.

Ustanovený obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu právom konečného návrhu navrhol odvolanie prokurátora ako neôdôvodné, podľa § 319 Tr. poriadku zamietnuť.

Podľa § 317 odsek 1 Tr. poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 Tr. poriadku alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3 Tr. poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Tr. poriadku.

Krajský súd v Trenčíne, ako odvolací súd, po splnení svojej prieskumnej povinnosti, ktorá bola obmedzená iba vo vzťahu k napadnutému výroku o treste i konaní, ktoré mu predchádzalo, odvolaním prokurátora v neprospech obžalovaného, ktoré bolo podané oprávnenou osobou, včas i na správnom mieste, uvádza, že prvostupňový okresný súd zásadne nepochybil, keď konal na hlavnom pojednávaní proti obžalovanému ako proti ušlému (§ 358 a násl. Tr. poriadku), keďže sa po dôkladnom zisťovaní okresným súdom nepodarilo zistiť aktuálny pobyt obžalovaného v cudzine, kde sa naposledy zdržiaval na konkrétnej adrese vo Veľkej Británii. Aj pokiaľ ide o výrok o vine, súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, keď obžalovaného uznal na podklade správne a zákonne vykonaných všetkých dostupných dôkazov (§ 2 odsek 10 Tr. poriadku) a ich zákonným vyhodnotením (§ 2 odsek 12 Tr. poriadku, vrátane výpovede obžalovaného z prípravného konania, kde sa v celom rozsahu priznal k spáchaniu stíhaného a žalovaného skutku) za vinného zo spáchania žalovaného skutku, ktorý okresný súd správne i zákonne právne posúdil ako jednočinný súbeh trestných činov prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písm. a) Tr. zákona a ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Tr. zákona, keďže boli kumulatívne naplnené všetky formálne znaky oboch týchto prečinov, vrátane nevyhnutného materiálneho korektívu v zmysle § 10 odsek 2 Tr. zákona. Okresný súd pritom rovnako správne a zákonne postupoval pri odôvodnení napadnutého rozsudku aj v zmysle § 168 odsek 1 Tr. poriadku, keď neakceptovateľným bol iba jeho výrok o treste s jeho právnym odôvodnením, ktoré odporuje ustanoveniu §§ 42 odsek 1 a 44 Tr. zákona.

Krajský súd totiž preskúmaním výroku o treste dospel k záveru, že okresný súd tak, ako na to správne poukazoval prokurátor ako odvolateľ zásadne pochybil, keď do úvahy vzal skutočnosť, že u obžalovaného prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu odňatia slobody vo vzťahu k jeho odsúdeniu za inú ním spáchanú trestnú činnosť v konaní vedenom Okresným súdom Bratislava 4 pod sp. zn. 2T/197/2010. Krajský súd uvádza, že rozhodujúcim kritériom pri posudzovaní ukladania súhrnného trestu je rozhodujúce prvé, hoci i neprávoplatné rozhodnutie o odsúdení, za ktoré sa považuje aj trestný rozkaz, u ktorého sa skúma deň, kedy bol obvinenej osobe doručený. V posudzovanom prípade však okresný súd prehliadol, že v konaní vedenom proti obžalovanému Okresným súdom Bratislava 4, sp. zn. 2T/197/2010 bol ukladán už súhrnný trest vo vzťahu k predchádzajúcim dvom skorším odsúdeniam obžalovaného Okresným súdom Bratislava 2 pod sp. zn. 4T/104/2009 a 2T/69/2010, pričom je celkom zrejmé a jasné, že posudzovaný skutok, ktorý spáchal obžalovaný Y. C. dňa 07. októbra 2010 spáchal až po tom, čo bol vydaný právoplatný (11. novembra 2009) trestný rozkaz zo dňa 19. augusta 2009 v uvedenej trestnej veci Okresného súdu Bratislava 2 pod sp. zn. 4T/104/2009. Táto skutočnosť preto nepochybne vylučuje akúkoľvek úvahu o uložení súhrnného trestu obžalovanému, pretože ním spáchaný skutok v posudzovanej trestnej veci je považovaný nie len právnou teóriou, ale i konštantnou judikatúrou za „recidívu“. Z uvedeného preto explicitne vyplýva, že obžalovanému mal okresný súd správne a zákonne ukladať (samostatný) úhrnný (v prípade ukladania súhrnného trestu

je irelevantné používať aj pojem úhrnný trest) trest a preto okresný súd nemohol nie len logicky a ani zákonne dospieť k záveru o upustení od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Tr. zákona. Okresný súd tiež pochybil, keď obžalovanému priznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zákona, pretože u obžalovaného nebol zistený žiaden relevantný podklad pre takúto identifikáciu a priznanie takejto poľahčujúcej okolnosti, čo ostatne ani okresný súd vôbec v odôvodnení napadnutého rozsudku presvedčivo nevysvetlil. Iba konštatovanie o tom, že obžalovaný sa priznal k spáchaniu stíhanej a neskôr žalovanej trestnej činnosti samo o sebe nemôže viesť k priznaniu takejto poľahčujúcej okolnosti, pretože okolnosť, že sa priznal už bola raz zohľadnená v rámci poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zákona a išlo by tak okrem navyše okrem iného aj o porušenie platnej zásady zákazu dvojitého pričítania tej istej okolnosti. Pokiaľ ide o ostatné poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, tieto okresný súd správne i zákonne u obžalovaného vzal do úvahy.

Krajský súd vzhľadom na uvedené dôvody potom rozhodol tak, že podľa § 321 odsek 1 písm. d), odsek 3 Tr. poriadku zrušil v napadnutom rozsudku okresného súdu celý výrok o treste a vzhľadom na skutočnosť, že vykonaným dokazovaním pred prvostupňovým okresným súdom boli vykonané dostupné a relevantné dôkazy potrebné pre rozhodnutie výrokom o treste potom sám, na podklade § 322 odsek 3 Tr., poriadku rozhodol o uložení úhrnného trestu odňatia slobody obžalovanému podľa zásad uvedených v § 41 odsek 1 Tr. zákona a podľa najprísnejšej sa zbierajúcej podstaty oboch prečinov, podľa § 364 odsek 1 Tr. zákona, s prihliadnutím na prevažujúci pomer priťažujúcich okolností /§§ 36 písm. l, 37 písm. h) a písm. m)/ a za použitia § 38 odsek 2, odsek 4 a odsek 8 Tr. zákona v primeranej výmere 16 (šestnásť) mesiacov. Krajský súd pri zvažovaní určenia spôsobu výkonu takto uloženého úhrnného trestu odňatia slobody nemohol opomenúť fakt, že od spáchania žalovaného skutku uplynula pomerne dlhá doba, pričom u obžalovaného nebolo možné konštatovať, že mal mať rozhodujúci podiel na tom, že vo veci doposiaľ nebolo právoplatne rozhodnuté. Krajský súd preto dospel k záveru, že obžalovanému bude pre dosiahnutie očakávaného účelu trestu podľa § 34 odsek 1, odsek 4 Tr. zákona postačovať podmienený odklad takto uloženého úhrnného trestu odňatia slobody podľa § 49 odsek 1 písm. a) a § 50 odsek 1 Tr. zákona na primeranú skúšobnú dobu 30 (tridsať) mesiacov. Súčasne takto uložený trest obžalovanému podľa názoru krajského súdu vyjadruje v dostatočnej miere aj morálne odsúdenie protiprávneho konania obžalovaného spoločnosťou.

Krajský súd pre úplnosť dodáva, že hoci výrok o náhrade škody nebol odvolaním napadnutý, okresný súd v rámci adhézneho konania nerozhodol o náhrade škody v rozpore s ustanovením § 288 odsek 1 Tr. poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok (odvolanie).